

Három világ kínálkozik fel előttünk, mikor megszületünk. Öreg korunkra talán megértjük, hogy a három világba három út vezet. A kapu fölé, a napi evangélium szóhasználatának megfelelően azt lehetne írni: **Farkasok, Báránybőrbe bújt farkasok** és **Bárányok**. Életünk során rajtunk múlik, hogy melyik Kaput választjuk.

1) Három kapu

Azt hiszem, hogy a **farkasok** útja és kapuja elég keskeny út és szűk kapu, noha azt gondoljuk, hogy nagyon sok a farkas a földön, akik lopnak, rabolnak és ölnek.

De a középső út lehet a széles út és a tág kapu, mert mindenki szépnek akar látszani, s mivel a bárányok szebbeknek látszanak, mint a vadállatok, ezért is bújnak **báránybőrbe** a farkasok.

A harmadik út és harmadik kapu a **szelíd bárányok** útja gyönyörűségnek tűnik, és valójában nagyon is az, de az bizony valóban keskeny út és szűk kapu, kevesen is választják. Mert hát ki akar birka lenni és egy Birkát vezérnek választani?

2) Három vezér

Tudvalévő, hogy a **farkas** lop, rabol és gyilkol, közbüntényes módra. A kapura ezért azt kellene írni, hogy **Maffiavezér**.

A **báránybőrbe bújt farkas** úgy lop, hogy adakozónak lássák; úgy rabol, hogy az törvényesnek tűnjön; és úgy gyilkol, hogy igazságot szolgáltat. „Szolgálunk és védünk!”- ez a jelszava. A vezér magyarul: **Király vagy Elnök** – egyre megy.

A **bárány** olyan birka, hogy mindenkinek mindent adni akar, mindenkinek mindig segíteni akar, és mindenkinek mindent megbocsát. Ilyen birka a bárány, mert ilyen birka a vezére is. Kapufelirat: **Pásztor!**

3) Melyiket szeressem?

No, mármost lehet elmélnünk azon, hogy mi **melyik utat** választottuk vagy választjuk; melyiken járunk; és melyik kapun akarunk bemenni; és ki a mi abszolút tekintélyünk, akinek hangját elfogadjuk, szavát és példáját követjük.

Az a gyanúm, hogy **farkasok**, maffiózók nem igen szeretnék lenni, de adott esetben még erre az útra is léphetünk.

A **báránybőrbe bújt farkasok** széles útja se nagyon tetszik, de mentségül felhozzuk védelmükre, hogy sajnos ebben a világban élünk, és nem lehet ebből kilépnünk. Így aztán nem csodálkozunk, hogy a széles úton nem csak szélhámosok járnak, hanem imádkozók és szent énekeket éneklők is. Nemcsak kocsmák vannak, hanem templomok is. És bizony olyan tömegek is vonulnak rajta, akiknek a zászlóin ilyen feliratok olvashatók: **Isten, haza, család!** Célkitűzésként pedig **keresztény erkölcs, keresztény kultúra!** Valójában pedig vallási köntösbe és nemzeti színekbe bújtatott hatalomvágy rejtőzik benne: a **szent uralom** (hierarchia) és nem szent **népuuralom** (demokrácia) uralma.

De itt vagyunk mi, a **Jópásztor népe**, a kicsiny nyáj. Mi aztán tudjuk, hogy olyan vezetőnk van, amilyen még a történelemben soha nem volt. Mert akik előtte felléptek a történelem színpadjára, őmellette mind tolvajok, rablók és gyilkosok. Mi ismerjük az egyedül üdvözítő **eszményeket** és hirdetjük is. Prédikáljuk, hogy egybe kell szeretni a világot. **Mozgalmat**, szervezetet is alapítunk ennek érdekében. Szeretnénk világhódítók lenni, azt gondolván, hogy ha a szeretet jézusi útját járná mindenki, akkor itt lenne a földön a mennyország, **az Isten Ország**a. Csakhogy ezt a fajta világhódítást Jézus, a **Pásztor** nem akarja! Mindenféle keresztény eszme, keresztény erkölcs hangoztatása üres beszéd **Jézus nélkül**. Ő nem világnézet, nem ideológia, nem is egy kultúra, még csak nem is eszmeáramlat, hanem élet. Jézus az **Út, az Igazság, az Élet**.

4) A KAPU

A **keskeny Út**, és **szűk Kapu** választása a **Jópásztor Aklába** való bejutás feltétele. **Báránynak** (és nem birkának) kell lennünk, a Jópásztor bárányának.

Személyiségünkben testi, szellemi, lelki, erkölcsi minőségünkben **át kell alakulnunk** farkasból báránnyá, báránybőrbe bújt farkasból is olyan báránnyá, aki minden nap tejet ad kisbárányainak; túrót, sajtot, vaját mindenki másnak is; aki hagyja, hogy bundáját megnyírják, megkopaszítsák; és aki képes önszántából, zokszó nélkül életét is odaadni másokért.

Tömegeket nem lehet átformálni sem jó szóval, sem erőszakkal. Megváltozni csak az **egyén** tud szabad döntése útján. És Jézus, az egyének átalakulásától várja a világ átalakulását, az emberiség megváltását.

Az pedig, hogy ezt a döntést valaki meghozza és nap-mint-nap megújítsa, csak egy nagy szerelem képes rá: **Istenszerelem. Emberszerelem. A Szeretetbe** vetett mélységes hit! Annak megtapasztalása, hogy **így élni jó**. Így **értelmes** az élet. És csak így lehet **boldog** igazán az életünk. Egyfajta élet feladásával egy boldogabb életet nyerhetünk.

Át kell tehát mennünk a **Kapun**, mely egy Jézusszabású és méretű átjáró az egyik életből egy másik életbe.

Ő azt akarja, hogy igazi életünk legyen, bőségesebb, boldogabb életünk! Ezért csak ő lehet a mi egyetlen, igazi **Pásztorunk!**

--- **Világjárványos magányunkban** nem azon kellene töprengenünk, hogy mikor nyílik meg az ajtó a fényes tavaszba-nyárba, és mikor fordul vissza ez az élet a régi kerékvágásba, hanem hogy mi legyen velünk: **az Úttal, a Kapuval és az Akollal?!**

[Kovács László elmélkedése, 2020. május 3.]

